

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Bíróság 1976. április 8-i Defrenne kontra SABENA ítéletét (43/75), ⁽¹⁾ hogy az önálló hatáskört biztosít a nemzeti bíróság számára arra vonatkozóan, hogy – saját kezdeményezésére és az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtása nélkül – egy tisztán nemzeti rendelkezés alapján a múltra nézve fenntartsa az orvosi és paramedicinális szolgáltatások héamentességére vonatkozó olyan nemzeti szabályozás joghatásait, amelyet e bíróság (miután ezzel kapcsolatban ugyanabban az ügyben három előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be a Bírósághoz az EUMSZ 267. cikk alapján, amelyeket a Bíróság a C-597/17. sz. ügyben hozott 2019. június 27-i ítélettel ⁽²⁾ válaszolt meg) az uniós joggal összeegyeztethetetlennek minősített, és részben megsemmisített, minek körében a múltra nézve fenntartotta annak joghatásait, és ily módon teljes mértékben megfosztotta az adóalanyt az uniós jogba ütköző módon kivetett hea visszatérítéséhez való jogától?
- 2) Fenntarthatja-e a nemzeti bíróság a múltra nézve valamely olyan nemzeti rendelkezés joghatásait, amelyről megállapítást nyert, hogy ellentétes a héairányelvvel, – önállóan és az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtása nélkül – „a szóban forgó valamennyi köz- és magánérdekhez fűződő, a jogbiztonsággal kapcsolatos kényszerítő megfontolás[ra]” való általános hivatkozás és az annak állítólagos „gyakorlati lehetetlenség[re]” való hivatkozás alapján, „hogy utólag visszafizessék az adóalany által értékesített termékek vagy nyújtott szolgáltatások vevőinek, illetve igénybevevőinek a jogalap nélkül kivetett héat, vagy a kivetés jogellenes elmaradása esetén utólagos megfizetést követeljenek tőlük, különösen ha nagyszámú, nem pontosan meghatározott személyről van szó, illetve az adóalanyok nem rendelkeznek olyan számviteli rendszerrel, amely lehetővé teszi számukra az érintett termék-értékesítéseknek vagy szolgáltatásnyújtásoknak és azok értékének utólagos meghatározását”, ha az adóalany még csak annak bizonyítására sem kapott lehetőséget, hogy nem áll fenn ilyen „gyakorlati lehetetlenség”?

⁽¹⁾ EU:C:1976:56

⁽²⁾ EU:C:2019:544

A Cour de cassation (Franciaország) által 2022. június 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bolloré logistics SA kontra Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

(C-358/22. sz. ügy)

(2022/C 340/23)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperes: Bolloré logistics SA

Alperesek: Direction interrégionale des douanes et droits indirects de Caen, Recette régionale des douanes et droits indirects de Caen, Bolloré Ports de Cherbourg SAS

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 2009. november 16-i 1186/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ módosított, a Közösségi Vámcodek létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 195., 217. és 221. cikkét, hogy a vámhatóság nem követelheti meg az egyetemlegesen felelős kezesről valamely vámtartozás megfizetését, ha a vámot az adóssal szabályszerűen nem közölték?
2. a) Magában foglalja-e a védelemhez való jog, különösen az uniós jog alapvető elvének minősülő, bármely sérelmet okozó aktus előtt az észrevételek előterjesztéséhez való jog tiszteletben tartása, hogy a vámtartozás adós általi, előírt határidőn belül történő megfizetésének elmulasztása folytán annak a kezesről való beszédése esetén a vámhatóságnak előzetesen lehetőséget kell biztosítania a kezes számára arra, hogy ténylegesen kifejtse álláspontját azon körülményeket illetően, amelyekre a vámhatóság a vámtartozás tőle való követelésére vonatkozó határozatát alapítani szándékozik?
- b) Befolyásolja-e a 2a) kérdésre adandó választ az a tény, hogy a vámtartozás adósának magának lehetősége volt arra, hogy a vám közlését megelőzően ténylegesen kifejtse álláspontját?

- c) A 2a) kérdésre adott igenlő válasz esetén, a kezesnek sérelmet okozó határozatok közül melyiket kell megelőznie a kontradiktórius szakasznak: a vámhatóság azon döntését, hogy könyvelésbe veszi a vámot, és arról értesíti a vámtartozás adósát, vagy a vám megfizetésére vonatkozó határozatot?

(¹) HL 2009. L 324., 23. o.

(²) HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

A Verwaltungsgericht Minden (Németország) által 2022. június 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – J. B., S. B. és F. B. kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-364/22. sz. ügy)

(2022/C 340/24)

Az eljárás nyelve: német.

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Minden

Az alapeljárás felei

Felperesek: J. B., S. B. és F. B.

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv (¹) 33. cikke (2) bekezdésének d) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a nemzetközi védelem iránti további kérelmet attól függetlenül el kell utasítani mint elfogadhatatlant, hogy az érintett kérelmező a nemzetközi védelem iránti kérelem elutasítását követően és a nemzetközi védelem iránti további kérelem benyújtását megelőzően visszatért-e származási országába?
- 2) Az első kérdés megválaszolása szempontjából van-e jelentősége annak, hogy az érintett kérelmezőt kitoloncolták-e származási országába, vagy önként tért vissza oda?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2013/32/EU irányelv 33. cikke (2) bekezdésének d) pontját, hogy azzal ellentétes, ha valamely tagállam mint elfogadhatatlant elutasítja a nemzetközi védelem iránti további kérelmet, ha a korábbi kérelemről hozott határozattal nem döntöttek ugyan a kiegészítő védelmi jogállás elismeréséről, de megvizsgálták a kitoloncolási tilalmakat, és ez a vizsgálat tartalmi szempontból összehasonlítható a kiegészítő védelmi jogállás elismerésének vizsgálatával?
- 4) Összehasonlítható-e a kitoloncolási tilalmak vizsgálata és a kiegészítő védelmi jogállás elismerésének vizsgálata, ha a kitoloncolási tilalmak vizsgálata során együttesen kellett megvizsgálni, hogy abban az államban, amelybe ki kívánják toloncolni, az érintett kérelmező ki van-e téve
 - a) a kínzás vagy embertelen, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés konkrét veszélyének,
 - b) halálbüntetésnek vagy kivégzésnek,
 - c) az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (Emberi Jogok Európai Egyezménye – EJE, kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) megsértésének vagy
 - d) a testi épséget, életet vagy szabadságot fenyegető jelentős konkrét veszélynek,illetve
 - e) nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetben polgári lakosként a testi épséget vagy életet fenyegető jelentős egyedi veszélynek?

(¹) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.).